

Vägeva EIK ajalugu

Erivajadusega lapsi on Jõgeva maakonnas õpetatud juba alates 1962.a. sügisest Äksis endises Kukulinna 7- klassilise Kooli ruumides. Nimi Kukulinna oli alguses seepärast, et 1944 a. oli kool Tartumaal Kukulinna suvemõisas ning 1949 a. toodi üle Äksi kiriku pastoraati, 1961.a. reorganiseeriti kool algkooliks.

1961/62 õ-a .oli seal veel 1 algkooli komplekt: nelja klassi 10 õpilase ning ühe õpetajaga.

Sel aastal said siin alguse abiklassid (I ja III klass)

Õpilasi oli 30, õpetajaid 2, kasvatajaid 2. Juhatajaks, õpetajaks ja kooli majanduse organiseerijaks oli Aino Tomson .

Nii vajalikud õppevahendid kui ka inventar saadi samal ajal suletud algkoolidest.

Tütarlaste ja poiste magalad olid sealsamas. Osa õpilasi elas internaadis kogu õppeveerandi. Kuna kasvatajaid oli ainult 2, siis pühapäeviti olid ka õpetajad tööl nn ühiskondlikel alustel.

Alates 1963/64 a. jäid kooli ainult abiklassid II kl. 13 õpilast, IV kl. 17 õpilast ja kool nimetati Kukulinna Abikooliks. 27 õpilast sai tasuta toitu. Sellel aastal lisandus kooli 2 kasvatajat.

1966/67. alustati juba kolme klassikomplektiga. Koolis tegutses ka logopeedia punkt, mille juhatajaks oli rajooni logopeed Aino Düna.

1967/68 oli koolis 4 klaasikomplekti, õpilasi 38, järgmisel õppeaastal ka 4 klassikomplekti, õpilasi 55.

IV kl. lõpetajad suunati Meeri EI kooli, hiljem ka Kosejõe.

1969/70 oli neljandaid klasse juba 2, õpilasi 54. Internaadiks kasutati ka kiriku taga olevat väikest maja.

1970. a. sai kool nimeks Kukulinna Eriinternaatkool, õpilasi 75, klassikomplekte 6.

Kooli asukoht ja ruumid jäid endiseks. Poiste magalaks sai aga endine Raigastvere Algkool (10 km kaugusel) Õpilased viidi õhtul sinna magama ja toodi hommikul kooli eriliinibussiga.

Sellest ajast peale oli koolis ka direktori asetäitja õppe-kasvatustöö alal, kelleks oli endine Voldi Algkooli juhataja Helene Luha. Õpetajaid, kasvatajaid oli 14

1971/72 kasvas õpilaste arv 122-le. Sellist õpilaste arvu ei olnud võimalik seal enam kuhugi paigutada.

Rajooni juhtivad organid leidsid väljapääsu endise Selli kooli maja näol, mis oli seisnud tühjana juba 5 aastat.

Suvel tehti kiiresti remont ja kool jätkas 5-klassilisena kahes majas Äksis ja Sellil kummaski 5 klassikomplekti. Direktor Aino Tomson, majandusjuhataja ja vanempioneerijuht sõitsid liinibussiga kahe maja vahet.(vahemaa 58 km)

Kooli nimeks jäi ikka Kukulinna, hiljem Selli. Ruumikitsikus andis ikka veel tunda ning seepärast töötas Torma C. R. Jakobsoni nim. Kooli ja Põltsamaa Keskkooli juures kummaski 2 abiklassi., algklassid jäid Äksi.

Kool kasvas 8-klassiliseks. Vajadus uue kooli järele oli eriti suur ning 1977.a.sügisel novembrikuul valmiski uus koolimaja. Ning kool sai nimeks Vägeva Eriinternaatkool.

Juba, siis kui valmis uus koolimaja, ilmnes ruumide vähesus ning kitsikus, niisamuti maja mittevastavus meie kliimale, eriti talvele. See ei takistanud aga tõhusat koolitöö tegemist. Kollektiiv oli väga teotahteline ja ühtehoidev. Õpetuse kõrvale olid kujunenud kindlad traditsioonid nagu esimene koolipäev, nääripidu ja naistepäev koos lastevanematega, tööaustamise õhtud koos majandi esindajatega, ühised sünnipäevapeod, karneval jne. Iga kevadised ekskursioonid vastavalt õpilaste vanusele, kellele lühem ühepäevane ekskursioon, kellele pikem. Lõpetajatele korraldati kahepäevaseid ekskursioone ööbimisega telkides.

Koolis töötas hulk huviala ringe, võeti osa erikoolide vabariiklikest taidluskonkurssidest ja spordivõistlustest, kus saavutati häid kohti.

Õpilastele sai harjumuspäraseks toalillede kasvatamine ja nende eest hoolitsemine, korraldati mitmeid lilleseade näitusi.

Koolil oli oma raamatukogu, mida lapsed meeleldi kasutasid.

Tööpraktika ajal õpiti kooliaias töötamist ja puude lõhkumist ning virnastamist.

Selleks ajaks oli 8.kl. lõpetajaid juba 243. Toodi Vägevale ka Torma ja Põltsamaa abiklasside õpilased. Vana koolimaja jäi internaadiks tütarlastele ja väikestele poistele, küll aga kasutati saali võimlana, kuna uuele koolile võimlat ei ehitatud.

Suured poisid said elamiseks endise Vägeva võitööstuse ruumid, mis asusid koolist 2 km kaugusel. Igal hommikul ja õhtul suundusid õpilased kooli ja internaati, loomulikult jalgsi. See oli tolle aja kohta tore aeg: õhtul kell 20.30 internaati ja hommikul kell 7.30 tagasi. Halva ilmaga läbiti vahemaa joostes.

Kooli õppeplaanis oli igati õpilasi arendavad õppeained. Kool tagas igakülgse ettevalmistuse eluks. Oluline koht õppekavas oli nn. professionaalsel tööõpetusel, mida õpetati alates 4. klassist (tütarlastele õmblemine, toitlustamine, põllumajandustööd ja kodundus, poeglastele – puu- ja lukksepatöö, traktoriõpetus, põllutöö ja põllutöömashinad, liiklus)

Seega oli abikoolis võimalus kutset õppida, esialgu 9.kl, hiljem 10.kl.

1988 a. oli kutseklasside lõpetajaid 112 tütarlast ja 110 noormeest. Kutseklassi lõpetamine

so kutsetunnistuse taotlemine toimus vastava riikliku komisjoni ees ja nii saadigi vastav kutsetunnistus. Enamik õpilasi sai töökoha kas siis majandis või toitlustusettevõttes. Osa õpilastest asus farmides tööle.

Hiljem kutseklassid eriinternaatkoolide juures suleti.

1988. a. oli koolis klassikomplekte 13, pedagooge 44.

Samal aastal valmis õpetajate maja. Seni sõitsid paljud õpetajad, kasvatajad Tartust, Jõgevalt, Rakkest ja Vaimastverest kooli, kuna puudus elamispind.

1993. a, toodi Vägeva Kooli internaati ja ka kooli teistest lastekodudest või eriinternaatkoolidest meie maakonna lapsed, niisamuti ka Jõgevamaa väikesed lapsed, kes olid lühemaks või pikemaks ajaks jäänud vanemliku hoolitsuseta.

Nendel aastatel olid koolijuhtideks

1962 – 1972 juhataja-direktor Aino Tomson, hiljem õppealajuhatajana 10 aastat.

1973 – 1979 Paul Koppel

1980 – 1983 Evald Lagle

1984 – 1993 Uno Haus

1993 – 1994 Hilja Simson

1994 – 1996 Jaan Kabin

1996 – 1998 Valdo Raidma

Direktori töö ja vastutus oli väga suur, nagu praegugi. Kool asus nelja tuule tänaval, eikellegi maal, majandusküsimustele lisandus pidevalt kaadri nappus.

Õppealajuhatajateks olid lühemat või pikemat aega Helene Luha, Adja Beilmann, Madli Kaasik ning kõige kauem 1977 kuni 1998 Hilja Simson.

Uus Vägeva koolimaja lagunes, sest ei suudetud maja katust vettpidavaks teha. Osa ehitusvigu ilmnes juba alguses – maja oli väga külm ja niiske, ei arvestatud meie kliimat(individaalprojekt)

1997/1998 jäi Vägeva EIK viimaseks õppeaastaks.